

גו סבנה

א מ' מ' ס"ו מ'ג'
אמרי מ'ס' ה"ט:
סא כ מ' ש' פ"ס
ה"מ' סג' סג' סג'
ק"ב:

והא אמר שמואל ס'. לא מני למימר דרבי יהודה בנפלים חיירי
מדנקב שמי ושמי ולא נקט ג' ה' אף נמי מדקתני ילדה:
דין לבא מן הדין להיות כגון. וא"ל ובלא ק"ו נמי אמרי מטמא
חיפוק ליה דקושי לא גרע מאפי ולמה בשביל קושי ס' לה להיות

לידי חילול שבת. שלא חלל בשבת ויטערך לחלל עליה את השבת:
אלא מרביעי ואילך. אבל ליל שלישי וליל שני ומולאי שבת לא דמי
מתעברה למולאי שבת שמה חלל לרע"ג דמני בשבת ומולאי שבת
מתחלל שמתן רשות לחללו מפני סכנת גופה. והכי דמי עשה מרע"ג
תורה אור ימים שבעים מלא ימים הו' שבעים

לידי חלול שבת ברביעי ותו לא אימא
מביעי ואילך אמר מר זוטרא מאי מעמידי
דחידים הראשונים דכתיב ויחן [ה'] להם
הדין הדיון בגמטריא מאתן ושבעים וחדו הו'
אמר מר זוטרא אפי' למ"ד יולדת לחשעה
אינה יולדת למקומעים יולדת לשבעה יולדת
למקומעים שנאמר ויהי לחקופות הימים
*ותהי הנה ותלד בן מעוט חקופות שנים
אין קושי יותר מב' שבתות: אמר שמואל
מאי מעמידיהו דרבנן דכתיב *וטמאה שבעים
כגדחה כגדחה ולא כויבתה מבלל דויבתה
פדורה וכמה שבעים ח"ו יש מקשה עשרים
וחמשה יום ואין יובה עולה בהן כיצד שנים
בלא עת ושבעה גדה וב' שלאחד גדה
וארבעה עשר שהולך משהו ואי אפשר
שתחקשה עשרים וששה יום בלא וליד ולא
תהא יולדת בזוב בלא וליד בתלתא נמי סני
אמר רב ששת אימא במקום שיש וליד אמר
ליה רבא והא בלא וליד קתני אלא אמר רבא
הכי קאמר אי אפשר שתחקשה עשרים
וששה יום במקום שיש וליד ולא תהא יולדת
בזוב ובמקום שאין וליד אלא נפל בתלתא נמי
הויא זבה מ"ט אין קושי לנפלים: בתנ"י
*המקשה בתוך שבועים של נקבה כל דמים
שהיא רואה מהורין עד שיצא הולד ורבי
אליעזר מטמא אמרו לו לרבי אליעזר ומה
במקום שהחמיר ברם השופי היקל ברם
הקושי מקום שהיקל ברם השופי אינו דין
שנקל ברם הקושי אמר להן דיו לבא מן הדין
להיות כגון כמה היקל עליה ממימאת זבה
אבל טמאה מומאת נדה: גמ' חנו רבנן
*השב לרבות המקשה בתוך שבועים של נקבה
שבל דמים שהיא רואה מהורין עד שיצא
הולד ור"א מטמא אמרו לו לר"א ומה במקום
שהחמיר בשופי שלפני הולד היקל בשופי
שלאחר הולד מקום שהיקל בשופי שלפני
הולד וממה היקל אמר להם דיו לבא מן הדין להיות

סמאה ו"ל דטמא דרבי אליעזר
כדמפרש רבא בגמרא דמה מתמה
עלמה ולא מתמה ולו ולק נרד לא
לרבנן ק"ו ומתמה ק"ו ליה לן למדרש
קרא דמיה למילתא אחריתי וליכא
לאוקומי קרא אפי' בימי נדה דליכא
ק"ו דרבנן נמי דרבי תשב ישיבה אחת
לכולן ורבי אליעזר סבר דכיון דליכא
לאוקומי קרא בימי נדה אפי' אף נימא
ק"ו תשב דיו און לך לטמא אלא
בימי זבה אבל בימי נדה טמאה
ולדידה אף בימי זבה טמאה מאוס
תשב ישיבה אחת לכולן כדאמר בגמ':
אימא בימי זבה טמאה כדאמר בימי
נדה טמאה. פ' הקטרים
ארבי אליעזר פריך דמטמא אף בימי
זבה מדקאמר ח"ו כל דמים שהיא
רואה טמאה ועלה קא"ל אליעזר
דטמאה ולא מפליג משמע דאף בימי
זבה דטמאה דיו דקא"ל אליעזר
לדבריהם דרבנן קאמר להו והר"ר
מנחם מפרש דרבי אליעזר לא מטמא
אלא בימי נדה כדקאמר דיו והא
דקפריך בימי זבה טמאה כדאמר
הי סוסי מילתא דרבא דאמר כהא
זכינהו רבי אליעזר לרבנן דהא מקרא
דמיה הו' להו לרבנן לטמא בימי
נדה ולסבר בימי זבה ומשי תשב
ישיבה אחת לכולן וכיון דקא"ל משהו
בימי זבה ליה לן לטמא מקרא דתשב
אף בימי נדה דהא משמע ישיבה אחת
לכולן ואין לחלק בהן ואם כן קרא
דמיה אחת למילתא אחריתי והכי
דרשין לעיל כברייתא לרבנן מתשב
שכל דמיה טמאים ואם האמר וכיון
דלוי לאו קרא דתשב אף רבנן הו'
מטמאין מקרא דמיה א"כ הכי בעו
למעבד ק"ו דאף בימי נדה טמאה
דקאמרי הרי אנו מקינין איהן כגון
אמר ו"ל דפרטינן ליה כיון דקא"ל
משיב וטהרה אף בימי נדה ליה
לן למימר דמיה לדשא אחריתי:
לא

מוסף רש"י
יולדת לחשעה
אינה יולדת
למקומעים.
אלא
למקומים שלימים של
לחקופות הימים.
הכי עשה פדשים ובי
ימים (ימות מב).
ולא מחמת וליד.
שגט הקושי של
קודם הולד מתמה לטמא
הקושי, אפי' מלפני
לדי זבה, וכ"ש דם
שלמה הולד (משהו סג').

ג' תפי' וט' מקום
ז"ל וז"ל כגון אמר
וט' דפרטינן ליה כיון
דמקו' מוכח ס' ופי'
לא

קן שנו חכמים * (סוכה דף ה'): כל
ששמו מרובה ושמועו מועטת
תפסת מרובה לא תפסת מועטת
מועטת תפסת. הלכך כאן שנאמר
ימים מכיון שנכנסו שני ימים
חדש שבעי ילדה: מכלל דייבתה
טהורה. ומכאן גמרינן לעיל וכן קושי
בימי זבה: יש מקשה. שרואה כ"ה
יום בין קושי ובין שופי: שנים
בלא עת ד' גדה וב' לאחד גדה.
בלא קושי: וי"ד. נקושי לרבי יוסי
ולר"ש והכא לא תשיב אלא קודם לידה.
ואי אפשר למקשה כ"ו יום שלא תהא
זבה שכולל אינו מטמא אלא וי"ד
יום הסמוכים ללידה ופשו להו' ג' בין
נדות לקושי וזכהו שלשה הויא זבה:
בלא וליד. לקמן פריך משמע שאין
עם וליד א"כ לאו קושי הו' ולמה לי
כ"ו בתלתא לאחר הגדה סג'
בתנ"י המקשה תוך שבועים.
שנתעברה בימי טוהר או שנשאתה
ולד אחר חצירו ב' חדשים ומתי אחד
עמרה לורמו בלמלע שבעי וחדת
עמרה לורמו לסוף תשיב כמעשה
דיהודה וחוקיה בני ר' חייל (לפני דף
מ): טהורין. דכל מון מלמא הוי
דס טוהר: ורבי אליעזר מטמא. נדה
דכיון דנקושי בל לאו דס טוהר הו'
אלא מתמת ולד שנמטיה ומזינה הו'
דטוהר אבל בימי נדה נדה: שהחמיר
בדם השופי. כגון שאר יולדת שרואה
ג' נקושי ילדה הרי זו יולדת בזוב:
היקל בדם הקושי. לטהרה מווסה:
מקום שהיקל בדם השופי. לטהרה
מכל טומאה כגון מן מלמא: אינו דין שנקל בדם הקושי. לטהרה מכל טומאה ואפי' ממדות: דיו לבא מן הדין. כגון קושי של מן מלמא
שאחס למדין מקושי דעלמא: להיות כגון. כקושי דעלמא: גמ' חשב. על דמי טהרה: עד שיצא הולד. ילד הולד טמאה לידה: הרי אנו משיבין
אותך לשון אחר. שלל נלמד קושי שלמא (מקושי) שלפני דכדאמרי לעיל מקום שהיקל בנקושי שלפני הולד אינו דין שנקל בנקושי שלפני הולד
הוא דליכא למימר דיו לקושי שלמא ליהוה נקושי שלפניו שרי מנעו אט למדיס אלא הכי גמרינן מקום שהיקל בנקושי שלפני הולד אינו
דין שנקל בנקושי שעמו ששם השופי דהשחא יליף קושי של אחרי דטהור לגמרי וליכא למימר ממה היקל ממומאת זבה כדקאמר: דיו
לבא כו'. שהרי ק"ו אינו דיון אלא מכה קושי שלפניו כדקתני ומה במקום שהחמיר בנקושי שלפני הולד היקל בנקושי שלפני הולד
נחמא יכול להשיב: אימא בימי נדה נדה. לר"ל פריך כיון דלמא ליה דיו לרבי מיהא דבימי זבה טהורה נקושי שלפניו כגון רחמה נקושי
שבעה ימים ראשונים מהא טמאה ואם רחמה יומר יהא דמס טוהר ומטבול לאחר שבעה ראשונים של קושי: ישיבה אחת לכולן. או
כולן טוהרין או כולן טמאין: בתנ"י כל אחד עשר יום. אחר הגדות אשה עומדת בחוקת טהרה. ובגמרא [גמ'] מפרש לא ישיבה הלכתא:
לשבת

[לפני כ. כסודות כ.]
ר"ס יל'. ימות מב.

[מכאן כענין מולאי
ובכן דע דיל דרין
לחקופת הימים ימי הכיבוד
כדמפרש חזקוני חזקוני
ישא ופרסו וזהו מה
שכחה ככר לאכר טלח
מבלי ידע' אלוהי
טעלה ורבה כמו אמר
ורבה ס' לחקופת הימים
וזו כשהשלים ימי הכיבוד
ילדה כן דע וזין סודות
כעבר וט']

[מורי מורד חזק
משה ה']

דברות הב"ח
(ח) רש"י ד"ס נביש
ז"ל קודם ד"ס אלא
מנשי: (ג) ד"ח הרי
אם וט' קושי שלמד
כולל מקושי שלפני הולד
כדאמרי (לפני מקום
שאיך נקושי:

גליין הש"ס
גמ' הרי אנו משיבין
לן. כוס נחמיו דכין
ס' ע"ל: תוס' ד"ה
וכא וט' אפי' מדקתני
ילדה וט'. כדמפרש
[לפני כ' ע"כ ספילה נפל
וט' ילדה וט']:

[לפני לה']

תוספי הרא"ש
אמר לת ר"י. וזויה
ל' ק"ו מוכח שכן
למכאן אמרשמוס קושי
סיבת נע ו"ל דפוסמ
ד"ל אליעזר כדמפרש
בגמ' ופרחי ססרי
היה חמת עשה
ולא חמת ולד ופוסמ
דרבנן משפס. וזויה
כיון דפוסמ ד"ל אליעזר
קראו קושי קאמרי לה
ק"ו ד"ל חקופת סגרי
למדרש קרא כדאמרי
אין סמוס ק"ו ר"י
אליעזר השכס דאפי'
דרשונו ק"ו אין לבס
למור אלא בימי נדה
והשם דיו אכר בימי
נדה שחא וסודו ר'
אליעזר א"כא דפוסמ
ס' דאפי' בימי נדה
מטמא כדאמרי בגמ'
ויסאי כיון נדה

בימי זבה טהרה ופרטי
כיון דררשי ליה מקרא ששמו
ירבה ורש דקושי ביה ונעט ר' אליעזר רבנן ופרשי וואל הכי ונעט ווע"ג
דאית לוי ק"ו ל' לבס למכאן כיון נדה מוכתיב דמיה ושמי א"כא
דרבנן אמר קרא תשב ישיבה אחת לכולן וכיון דמפרטינן בימי זבה
ה"ה בימי נדה ובפר"ח והוסקא לרבנן ישיבה אחת לכולן: